

תהלים

קיב

גם זה המזמור נאמר בא"ב, בכל פסוק שני אותיות ובשני אחרונים שלש, ומספר על מרות טובות שיבור לו אדם והיאך יתן צדקה ושכרו שלא יצטרך לבריות:

א הַלְלוּיָהּ | אֲשֶׁר־יֵאֵשׁ יֵרָא אֶת־יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיז מְאֹד: ב גִּבּוֹר בְּאַרְצָן יְהוָה זֶרְעוּ דוֹר
 יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ: ג הוֹן־וְעֹשֶׁר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עִמְדַת לְעַד: ד זֶרַח בְּחֹשֶׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל חֲנוּן
 וְרַחוּם וְצַדִּיק: ה טוֹב־אֵישׁ חוֹנֵן וּמְלֹאָה יִכְלָל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: ו כִּי־לְעוֹלָם לֹא־יִמּוֹט לְזִכָּר
 עוֹלָם יְהוָה צַדִּיק: ז מִשְׁמוּעָה רַעַה לֹא יִירָא נֶכּוֹן לָבוּ בְּטַח בְּיְהוָה: ח סְמוּךְ לָבוּ לֹא יִירָא
 עַד אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְּצַרְיוֹ: ט פֶּזֶר | נָתַן לְאֲבִיוֹנִים צַדִּיקְתּוֹ עִמְדַת לְעַד קָרְנוֹ תָרוּם בְּכָבוֹד:
 י רָשַׁע יִרְאֶה | וְכַעַס שִׁנּוּ יַחֲרֵק וְנַמְס תְּאוֹת רִשְׁעִים תֹּאבֵד:

קיג

בו יסופר נפלאות מוציאת מצרים:

א הַלְלוּיָהּ | הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 ג מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאֵי מַהְלָל שֵׁם יְהוָה: ד רַם עַל־פְּלִגְוִים | יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
 ה מִי בְּיְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְגִבִּיהִי לַשַּׁבָּת: ו הַמְשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבְאַרְצָן: ז מְקִימֵי מַעְפָּר
 דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: ח לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים עַם נְדִיבֵי עַמּוֹ: ט מוֹשִׁיבֵי | עֵקֶרֶת הַפִּיֵת
 אִם־הַבְּנִים שְׂמִיחָה הַלְלוּיָהּ:

נקודות משיחות קודש - מזמור קיב מתוך "תהילות מנחם"

קיב, ט - פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד

מעלת נתינת הצדקה

ב. עוד מבואר במאמר מאדמו"ר מהר"ש⁹⁸, שגילוי "חסדו" של הקב"ה שנפעל ע"י נתינת צדקה, הוא מחמת הביטול שנעשה בהאדם. ועפ"ז מבאר מ"ש בגמרא⁹⁹ "הני עשרים וששה הודו, כנגד מי, כנגד עשרים וששה דורות שברא הקב"ה בעולמו, ולא נתן להם תורה, וזן אותם בחסדו". דלכאורה אינו מובן, למה "כ"ו הודו" שכנגד "כ"ו דורות" שקודם מ"ת נאמרו ע"י דוד שהי' כמה דורות אחרי מ"ת? ומבאר שמכיון שהמשכת "חסדו" בסדר ההשתלשלות באה ע"י המשכה שלמעלה מסדר השתלשלות, חסד דאריך שנקרא בשם "הגדולה"¹⁰⁰, ונמשכת ע"י ביטול המציאות, לכן דוקא דוד המלך שהי' בתכלית הביטול, כמ"ש¹⁰¹ "ואנכי תולעת ולא איש", "אם לא שוויתי ודוממתי"¹⁰², אמר "כ"ו הודו".

ונמצא שכדי לפעול גילוי "חסדו" שלמעלה מהשתלשלות, צריך ב' ענינים: (א) ביטול במציאות (כנ"ל בדברי אדמו"ר מהר"ש). (ב) נתינת צדקה בגשמיות ממש (כנ"ל בדברי אדה"ז).

המשך בעמוד קמג

(98) ד"ה הני כ"ו הודו תרל"ז.

(99) פסחים קיח, א.

(100) ל' הפסוק דברי הימים-א כט, יא.

(101) תהלים כב, ז.

(102) שם קלא, ב. וראה "תהלות מנחם" עה"פ.